

Sygn. akt VI U 806/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: H. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 lutego 2013 r., znak: (...)

w sprawie: H. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę wypadkową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu H. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia (...)r. do dnia(...)r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

***Na oryginale właściwy podpis.***

***Sygn. akt VIU 806/13***

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu H. Z. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu decyzji powołano się na orzeczenie wydane przez Komisję Lekarską ZUS z dnia (...)r., w którym nie stwierdzono występowania niezdolności ubezpieczonego do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczony od powyższej decyzji złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Wnioskodawca podniósł, że w dniu(...)r. doznał urazu, który został zakwalifikowany jako wypadek przy pracy. Doszło wówczas do złamania kręgosłupa, które z uwagi na nieskuteczność leczenia zachowawczego wymagało przeprowadzenia w dniu(...)r. zabiegu neurochirurgicznego. Mimo przebytej rehabilitacji i stałego leczenia wnioskodawca nadal jest niezdolny do pracy w związku z przebyłym wypadkiem.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

**Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:**

H. Z. w dniu (...)roku uległ wypadkowi przy pracy, którego skutkiem było złamanie trzonu kręgu (...) kręgosłupa.

Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt (...)przyznano ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

Ubezpieczony złożył w dniu (...)r. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS dnia (...)r. oraz następnie orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia (...)roku stwierdzono, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy od(...)r. do dnia (...)r. Jednak stwierdzona niezdolność nie jest następstwem wypadku przy pracy przebytego w dniu (...)r. W obu orzeczeniach podkreślono, iż ubezpieczony po leczeniu operacyjnym powrócił do pracy, zatem brak jest podstaw do stwierdzenia związku pomiędzy obecnie występującą niezdolnością do pracy, a doznany urazem. Przyczyną orzeczonej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia jest Choroba P..

Decyzją z dnia 12 lutego 2013 roku pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

**Dowód: dokumenty zawarte w aktach ZUS**

W celu zweryfikowania orzeczenia wydanego przez komisję lekarską ZUS, Sąd Okręgowy w postępowaniu toczącym się na skutek odwołania ubezpieczonego od w/w decyzji dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach: neurolog, chirurg – ortopeda, kardiolog i specjalista medycyny pracy.

Biegli lekarze sądowi w wydanej w sprawie opinii rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia:

- 1) Chorobę P.
- 2) Przebyte leczenie operacyjne z łamanego trzonu Th z utrzymującym się zespołem bólowym, wymagające dalszego leczenia usprawniającego – wypadek przy pracy
- 3) Przewlekłą chorobę niedokrwinną serca z przebyłym zawałem leczoną angioplastykę
- 4) Nadciśnienie tętnicze

Biegli lekarze sądowi uznali, iż ubezpieczony ze względu na przebyty w (...)roku wypadek w pracy i będący jego następstwem uraz kręgosłupa wymagający leczenia operacyjnego oraz powodujący duże dolegliwości bólowe nie jest w stanie wykonywać dotychczasowej pracy zawodowej i wymaga dalszego leczenia usprawniającego. Ubezpieczony doznał kompresyjnego złamania trzonu (...). W czasie operacji wykonano stabilizację na poziomie (...) i (...). Złamany trzon (...) (...) o obniżonej wysokości klinowato zniekształcony. W związku przebyłym urazem wnioskodawca jest niezdolny do pracy na okres od (...)r. do (...)r.

**Dowód:** opinia biegłych (k. (...) akt)

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii podnosząc, iż schorzenie związane z urazem kręgosłupa nie stanowi przeciwwskazania do pracy biurowej Ubezpieczony w ocenie organu rentowego jest zdolny do wykonywania pracy zgodnej z kwalifikacjami (vide k. (...) akt)

Biegli lekarze sądowi w opinii uzupełniającej z dnia (...)r. wskazali, iż częściowa niezdolność wnioskodawcy do pracy wynika z utrzymujących się nadal znacznych dolegliwości bólowych kręgosłupa, które utrudniają chodzenie, stanie i siedzenie. Ubezpieczony wymaga ciągłej zmiany pozycji ciała z powodu dolegliwości bólowych. Okoliczność, że pełni funkcje dyrektora nie ma istotnego znaczenia ponieważ również na tym stanowisku wymagana jest pełna sprawność ruchowa. Ubezpieczony wymaga dalszego leczenia usprawniającego, a istniejąca niezdolność do pracy jest związana z urazem kręgosłupa.

**Dowód:** opinia uzupełniająca (k. (...)akt)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zakwestionował także opinię uzupełniającą podnosząc, że złamanie kręgu (...)leczone operacyjnie, aktualnie bez następstw funkcjonalnych nie stanowi o niezdolności badanego do pracy. Zgłaszane dolegliwości są wynikiem choroby P., a zatem nie powodują niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W związku z powyższym organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii II zespołu biegłych (vide k. (...) akt)

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ( Dz. U. z 2009 roku nr 167, poz. 1322) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje między innymi renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy. Przepis ten wskazuje na dwie przesłanki, od których łącznego spełnienia uzależnione jest ustalenie prawa do świadczenia rentowego w związku z wypadkiem przy pracy w postaci zaistnienia niezdolności o pracy oraz związku pomiędzy tą niezdolnością, a wypadkiem przy pracy. Dokonując oceny w powyższym zakresie Sąd uwzględnił wydaną przez biegłych opinię w całości i uznał ją za wyczerpującą poddającą wszechstronnej analizie stan zdrowia ubezpieczonego w odniesieniu do jego możliwości zawodowych. Opinia biegłych została szczegółowo uzasadniona, wnioski w niej zawarte nie nasuwały wątpliwości, co do ich trafności. Biegli są bowiem doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadały schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydali po zapoznaniu się z wszystkimi dokumentami leczenia przedłożonymi przez ubezpieczonego. Stanowisko swoje fachowo, logicznie i wyczerpująco uzasadnili, zatem brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania dowodowego w tym powoływania dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych. Sąd nie uwzględnił zarzutów pozwanego, bowiem nie zawierały one istotnej merytorycznej treści.

Sąd uwzględniając przedstawione w sprawie dowody, w tym w szczególności opinię biegłych sądowych uznał, iż ubezpieczony spełnia wszystkie warunki dla przyznania mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od dnia(...) r. do(...)r.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Przedmiotem rozstrzygnięcia pozostawało także w niniejszej sprawie, czy organ rentowy w ramach swoich uprawnień i kompetencji poczynił wszystkie możliwe ustalenia faktyczne i wyjaśnił wszystkie okoliczności konieczne do wydania decyzji. W zakresie tym Sąd ustalił, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych na etapie postępowania orzeczniczego dysponował odpowiednimi dowodami pozwalającymi na ustalenie, że występuje u badanej częściowa niezdolność do pracy. Wywiad zebrany od badanego przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS odpowiada swą treścią danym zebrany przez biegłych lekarzy sądowych. Zespół specjalistów powołanych przez Sąd dysponował dokładnie tymi samymi dokumentami leczenia i wynikami badań, jakie stanowiły podstawę wadliwego orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS. W niniejszej sprawie niewątpliwie jest, że zmiana decyzji w postępowaniu odwoławczym była uzasadniona ustaleniami faktycznymi, które powinny być i były znane organowi rentowemu. Opinia biegłych została wydana w oparciu o dokładnie takie same dokumenty diagnostyczne jakimi dysponował organ rentowy. Kliniczny stan ubezpieczonego również nie uległ zmianie albowiem dane z wywiadu i badanie przedmiotowe nie wskazują na to by

powód w trakcie badania przez biegłych zgłaszał inne dolegliwości aniżeli te, które znane były lekarzom wchodzącym w skład Komisji Lekarskiej ZUS. Z uwagi na powyższe w punkcie II wyroku stwierdzono, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, zgodnie z art. 118 ust 1a ustawy emerytalnej.

***SSO Ewa Milczarek***